

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Плевен, 19.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева Маринова

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева Маринова
Административно наказателно дело № 20214430202235 по описа за 2021
година

за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от
ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 562397-F583109 / 22.02.2021
на *** на офис Плевен, при ТД на НАП гр. Велико Търново, с което на КС.
ИВ. Ц., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Плевен, ***, е наложена имуществена
санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.178 от ЗДДС за
нарушение на чл.96 ал.1 от ЗДДС.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени
наказателното постановление, като незаконосъобразно, съставено при
несъобразяване с обективните обстоятелства и неизяснена в подробности
фактическа обстановка. В жалбата са изложени подробни аргументи за
искането.

Жалбоподателят, редовно призован не се явява, като се представлява
от адв.В.-САК-гр.София поддържа жалбата си.

Процесуалният представител на административно-наказващия орган,
издал наказателното постановление се представлява от юрк.Ж., пледира за
потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна
страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК,
поради което се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество
жалбата е **основателна**, поради следните съображения:

Съдът, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка в ТД на НАП – В.Търново, офис Плевен за наличие на основание за регистрация по ЗДДС на КС. ИВ. Ц., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Плевен, ***, от страна на проверяващия било установено, че не е изпълнила задължението си по чл. 96 ал.1 от ЗДДС, а именно да подаде Заявление за регистрация по ЗДДС в ТД на НАП В.Търново, офис Плевен в установения от закона 7-дневен срок, от изтичане на данъчния период през който е достигнат облагаемият оборот от 50 000 лв. за период не по-дълъг от последните дванадесет месеца преди текущия. При проверката се установило, че за период месец април 2020г.- месец септември 2020г., облагаемият оборот на задълженото лице, определен по реда на чл.96, ал.2 е в размер на 56382.35лв. Заявлението за регистрация по ЗДДС е следвало да се подаде в 7 - дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат облагаем оборот над 50 000 лв. или в срок до 07.10.2020г. (сряда). Същото е подадено по електронен път на 23.11.2020г., заведено в електронният регистър на НАП с вх.№ ДДС.0000-0079972. Нарушението е установено с Акт за регистрация по ЗДДС № 150422003572731 / 07.12.2020год., връчен на 07.12.2020г.

На 15.12.2020г. актосъставителя съставил АУАН № F583109 от същата дата като счел, че с това е нарушен чл. 96 ал.1 от ЗДДС. Актът бил съставен в отсъствието на нарушителя чл40ал2 от ЗАНН,като е изпратена покана за неговото връчване и на 21.12.20г АУАН е връчен лично на жалбоподателката К.Ц..

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната препис било издадено наказателно постановление № № 562397-F583109 / 22.02.2021г на *** на офис Плевен, при ТД на НАП гр. Велико Търново, с което на КС. ИВ. Ц., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Плевен, ***,е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.178 от ЗДДС за нарушение на чл.96 ал.1 от ЗДДС.

Така описаната фактическа обстановка в АУАН и НП се потвърждава от събрани по делото писмени доказателства и от разпита в съдебно заседание на актосъставителката М.Ш. и св.В.В. и В.Ц., както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК писмени доказателства представени с административно наказателната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

В настоящият случай нарушението по чл.96 ал.1 от ЗДДС – неподаване в срок на Заявление за регистрация по ЗДДС е установено по безспорен

начин. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че такава на практика не е била подадена в законоустановения срок, т.е. до до 07.10.2020г. включително, а е била подадена по-късно – на 23.11.2020 г.

Съдът счита че , нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в наказателното постановление са посочени достатъчно конкретно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и описанието на нарушението, като счита това за съществен порок.

Акта за установяване на административно нарушение не отговаря на изискванията, свързани с необходимите му реквизити - чл. 42, т.4 от ЗАНН, както и наказателното постановление не отговаря на изискванията, заложиени в чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Липсва и индивидуализация в необходимата степен на мястото на извършване на нарушението. Нарушението е установено с Акт за регистрация по ЗДДС № 150422003572731/07.12.2020г. Според чл.178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба.

Според чл.96, ал.1 от ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7- дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Съдът счита, че актът за регистрация по ЗДДС не е елемент от фактическия състав на нарушението, нито пък датата на регистрация или самия акт на регистрация има отношение към фактическия състав на визираните в АУАН и НП нарушени разпоредби.

Чл.178 от ЗДДС визиращ хипотеза на неподаване на заявление за регистрация и хипотеза на неподаване на заявление за прекратяване на регистрация. Административно наказващия орган не е посочил при излагане на правното основание изрично за коя хипотеза става въпрос. Този пропуск е съществено нарушение на процесуалните правила.

Според АУАН и НП, К.Ц. е имала облагаем оборот, определен по реда на чл.96, ал.2 ЗДДС, в размер на 56 382,35 лева за периода месец април 2020г. - месец септември 2020г., поради което, същата следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1, изр.1 в срок до 07.10.2020г. (изчислен съгласно 7-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който бил достигнат облагаем оборот над 50 000 лева).

Съдът намира че, не е налице достигнат оборот от К.Ц. по смисъла на чл.96, ал.1 и ал.2 от ЗД, от който да произтича задължение за подаване на заявление за регистрация по ДДС на същата. Нещо повече, в НП липсват каквито и да е факти, които да навеждат на мисъл, че е достигнат такъв. Не става ясно на база на какво административния орган е определил, че е налице облагаем оборот, още повече достигната някаква граница на облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.1 и ал.2 от ЗД. Единствено се посочва, че били налице 56 382,35 лева, които представлявали облагаем оборот по смисъла на

чл.96, ал.2 ЗДДС.

Доставката на услуги от лице, действащо от територията на Република България в страна членка на ЕС е освободена от облагане.

През визирания в АУАН и НП период К.Ц. е извършвала консултантски услуги за данъчно задължено лице със седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания, дружеството е *** (***) с номер *** и ДДС № *** на адрес: *** Като доказателство за това е приложен Договор от 09.04.2020г., сключен между *** и К.Ц., с Приложение № 1 Протокол за работа.

Съгласно чл.168а, ал.1 от ЗДДС, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия е трета страна от 1 януари 2021 г. Преди тази дата, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за целите на ЗДДС, е със статут на страна членка на ЕС. Т.е. К.Ц. е извършвала доставка на услуги за дружество, регистрирано в страна членка на ЕС.

Съгласно чл.21, ал.2 от ЗДДС процесиите доставки са с място на изпълнение на територията на друга държава членка. Адресът на дружеството *** (***) е в град Лондон, Англия. Съгласно чл.21, ал.2 от ЗДДС: „Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.”.

Съгласно чл.86, ал.3 от ЗДДС /намираща се в Глава Осма на същия закон/ не се начислява данък при извършване на освободена доставка, освободено вътреобщностно придобиване, както и при доставка с място на изпълнение извън територията на страната. Чл.86, ал.3 от ЗДДС не прави разлика между страна членка на ЕС и други трети страни.

Съгласно чл.12, ал.2 от ЗДДС, доставката, по която получателят е платец на данъка по глава осма, не подлежи на облагане от доставчика.

В настоящия случай платец на данъка е дружеството *** [***).

Т.е. извършената доставка на услуга от К.Ц. в полза на дружеството *** [***) е необлагаема такава.

Съдът счита, че за да се приложи определен режим на облагане ДДС на доставките на услуги е необходимо правилно да се определи мястото на изпълнение на съответната доставка. В зависимост от това се определя приложимият данъчен закон - за доставките с място за изпълнение на територията на страната - ЗДДС, а за тези с място на изпълнение извън територията на страната - данъчният закон по местоизпълнение на доставката. Само че в АУАН и НП не се посочва кое в процесния случай е мястото за изпълнение.

С оглед на законодателството е следвало при подаване на заявлението за регистрация по чл.96 от ЗДДС е следвало да бъде постановен отказ.

Според чл.96, ал.1 от ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Чл.96, ал.1 от ЗДДС изисква оборотът да бъде облагаем. В случая с процесиите доставки на услуги оборотът е необлагаем предвид чл.12, ал.2 и чл.86, ал.3 от ЗДДС. Т.е. същият не следва да се взема предвид, когато се преценява дали дадено лице следва задължително да се регистрира по чл.96 от ЗДДС.

В подкрепа на това, че не е следвало К.Ц. да начислява ДДС е и чл.79, ал.6 от ППЗДДС, съгласно който за доставка, по която данъкът е изискуем от получателя по доставката, във фактурата/известията като основание за неначисляване на данък се посочва съответната разпоредба на закона или правилника, съгласно която данъкът се начислява от получателя.

От горното съдът счита, че длъжностното лице е следвало да постанови отказ по входираното от К.Ц. заявление за регистрация по чл.96 от ЗДДС с вх.№ ДДС.0000-0079972/23.11.2020г.

Съгласно чл.101, ал.6 от ЗДДС, органът по приходите извършва проверка на основанията за регистрация в срок 7 дни от подаване на заявлението или от получаване на информацията за вписването и за упражнено право по чл. 100, ал. 5 в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите от Агенцията по вписванията. В случая административно наказващият орган е допуснал незаконосъобразна регистрация по чл.96 от ЗДДС на К.Ц..

Т.е. дори да беше регистрирана по някаква причина по чл.96 или чл.100 ЗДДС, процесиите доставки са необлагаеми и К.Ц. не е имала задължение да внася ДДС. Още по-малко такива необлагаеми доставки биха били основание за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 ЗДДС.

Следва да се отбележи, че развитото се от адм.наказващият орган ревизионно производство, като обект на проверка е К.Ц. изследваните факти и обстоятелства в него пряко касаят и предметът на процесиите АУАН и НП.

В Ревизионен акт № Р-04001520008397-091-001/09.07.2021 г, издаден от Н.И., на длъжност „*** на сектор" при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - Велико Търново - орган, възложил ревизията, и Г.Г., на длъжност „Главен инспектор по приходите" при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - Велико Търново - ръководител на ревизията, е посочено, че К.Ц. била достигнала облагаем оборот над 50000,00 лв., реализиран за период не по-дълъг от последните дванадесет последователни месеца преди текущия месец на 30.09.2020 г. В случая К.Ц. следвало да подаде заявление за задължителна регистрация по ЗДДС най-

късно до 07.10.2020 г. , тъй като от месец април 2020 г. до 30.09.2020 г., била реализирала облагаем оборот в размер на 56 382,35 лв.

Според предшествващия ревизионния акт Ревизионен доклад Р-04001520008397-092-001/16.06.2021, издаден от Г.Г. - *** по приходите при ТД на НАП - Велико Търново и М.А. - *** по приходите при ТД на НАП - Велико Търново, К.Ц. била извършила консултантски услуги за данъчно задължено лице със седалище и адрес на управление в Обединено кралство Великобритания, дружеството е *** (***) с номер *** и ДДС № *** на адрес: *** Според доклада, К.Ц. следвало да подаде заявление за задължителна регистрация по ЗДДС най-късно до 07.10.2020 г. /сряда/, тъй като от месец април 2020 г. до 30.09.2020 г., реализира облагаем оборот в размер на 56 382,35 лв.

Срещу ревизионния акт е подадена жалба от жалбоподателката К.Ц.. С решение по жалба срещу ревизионен акт № 117/13.10.2021г. на ***а на Дирекция „ОДОП“ - Велико Търново при ЦУ на НАП, ревизионният акт е отменен изцяло. В решението се посочва, че се явява необоснован извода на ревизиращите органи, че мястото на изпълнение на услугите е на територията на страната.

Съдът констатира, че доказателства, че е налице място на изпълнение на услуги на територията на Република България не се съдържат и в административно наказателната преписка.

Видно от всичко по горе изложено и от приложените писмени доказателства , обжалваното Наказателно постановление № 562397-F583109/22.02.2021г. на ***а на Офис /дирекция/ за обслужване - Плевен в ТД на НАП - Велико Търново следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно, същото е постановено при противоречие с материалните разпоредби и при неспазване на процесуалните правила.

По разноските.

Съгласно новелата на чл. 63, ал.3 ЗАНН страните имат право на разноски.

В нормата на чл. 189, ал.3 НПК е приет принципа, че ако лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства /въззив и касация/ размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран.

Тази разпоредба би намерила субсидиарно приложение и в процеса по ЗАНН, ако в ЗАНН липсваше изрична уредба на този въпрос.

Въпроса за възлагането на разноските в административно наказателния процес обаче е изрично уреден в чл. 63, ал.3 ЗАНН, а именно по реда на АПК, което изключва приложението на принципа на чл. 189, ал.3 НПК. В АПК въпросът за възлагането на разноските е уреден в чл. 143, в който е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал.

1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв.

Липсва обаче изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна на административен акт е частично уважено и частично отхвърлено. По този въпрос съгласно препращащата норма на чл. 144 АПК приложение намират общите правила на чл. 78 ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането.

Свидетелство, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. 136 АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложение на този принцип и двете страни в настоящото производство биха имали право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената/отхвърлената част от жалбата.

Административно -наказващия орган обаче е бил представляван от юрисконсулт, не е доказал сторването на разноски за адвокатско представителство, поради което и по аргумент от чл. 63, ал.5 ЗАНН разноски не следва да му се присъждат.

Жалбоподателят е доказал заплащане на 300лева за адвокатски хонорар. По съразмерност на основание чл. 63, ал.3 ЗАНН, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 78, ал.1 ГПК по съразмерност следва да му се присъдят 300 лева.

Съгласно т.6 от ДР на АПК "Поемане на разноски" от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

В случая въззиваемата страна ТД на НАП – В.Търново, офис Плевен не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ от което е част наказващия орган. Така и Решение № 13009 от 02.10.2019 г. по адм. д. № 7758/2018 на Върховния административен съд. По силата на изричната законова норма, именно то следва да бъде осъдено да заплати разноски на жалбоподателя.

Мотивиран от горното Плевенският районен съд трети наказателен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно наказателно постановление № 562397-F583109 / 22.02.2021 на *** на офис Плевен, при ТД на НАП гр. Велико Търново, с което на КС. ИВ. Ц., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Плевен, ***, е

наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.178 от ЗДДС за нарушение на чл.96 ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ТД на НАП – В.Търново, офис Плевен да заплати на КС. ИВ. Ц., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Плевен, ***сумата от 300 лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Плевен в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____